

UCHWAŁA NR LXVIII/563/00

Rady Miasta Krakowa

z dnia 20 grudnia 2000 r.

w sprawie rozpatrzenia zarzutów nieuwzględnionych w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru Bieńczyce – Plac Targowy.

Na podstawie art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /t.j. Dz. U. z 1999 r. Nr 15 poz. 139, zm.: Dz. U. Nr 41 poz. 412 i Nr 111 poz. 1279, z 2000 r. Nr 12 poz. 136/ Rada Miasta Krakowa, po rozpatrzeniu zarzutów nieuwzględnionych w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru Bieńczyce – Plac Targowy, uchwała, co następuje:

§ 1.

1. Odrzuca się zarzut do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru Bieńczyce – Plac Targowy, zwanego dalej „projektem planu”, wniesiony przez Pana Janusza Kasprzyka, zamieszkałego w Bochni, dotyczący braku zgody na przeznaczenie terenu działek nr 223/6 i 223/9 obr. 8, położonych w rejonie ulicy Obrońców Krzyża. Zarzut oznaczony jest na rysunku projektu planu numerem 3.
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:
 - 1/ działki nr 223/6 i 223/9, których wieczystym użytkownikiem jest Pan Janusz Kasprzyk, zostały przeznaczone pod tereny miejskiej zieleni publicznej 14 ZP. W obecnie obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa (uchwała Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994 r.) działki te znajdują się w Obszarze Mieszkaniowo-Usługowym M1U z podstawowym przeznaczeniem gruntów pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną wraz z usługami publicznymi i komercyjnymi. Jednakże północno wschodnia część Osiedla Przy Arce została objęta projektem planu m.in. po to, aby nie dopuścić do rozwoju chaotycznych i przypadkowych punktów handlowych oraz ograniczyć działalność handlową do placu targowego (w rejonie ul. Kocmyrzowskiej-Obrońców Krzyża). Dlatego też dla terenów na zachód od ulicy Obrońców Krzyża przewidziano funkcję miejskiej zieleni publicznej.
 - 2/ ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny wieczystego użytkownika, przeznaczając jego działki pod tereny miejskiej zieleni publicznej, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały przyjęte zgodnie z przepisami obowiązujących ustaw:
 - a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /t.j. Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późn. zm./ stanowiącej o tym, że do zadań własnych gminy należą m.in. sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska /art. 7 ust. 1 pkt 1/ – a zadania te realizowane są przez gminę m.in. poprzez sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /t.j. Dz. U. z 1999 r. Nr 15 poz. 139 z późn. zm./ stanowiącej, że:

- „Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa, sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” (art. 33) - zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie korzystania z nieruchomości,
- „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza:
 - 1/ wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury, (...)” (art. 1 ust. 2 pkt 1) - kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród sześciu kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,
- W miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „szczególne warunki zagospodarowania terenów, w tym zakaz zabudowy (...)” (art. 10 ust. 1 pkt 8),

3. Wykazane w pkt 1 okoliczności faktyczne uzasadniają utrzymanie merytorycznych ustaleń projektu planu w części objętej zarzutem, zaś określone w pkt 2 przepisy ustaw jednoznacznie potwierdzają prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 2.

1. Odrzuca się zarzut do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru Bieńczyce – Plac Targowy, zwanego dalej „projektem planu”, wniesiony przez Panią Zofię Chromniak, zamieszkałą w Luborzycy, dotyczący:
 - 1/ braku zgody na nieuwzględnienie w projekcie planu nadbudowy zespołu „pawilonów C”,
 - 2/ braku zgody na zlikwidowanie dojazdu do „pawilonów C” od ul. Kocmyrzowskiej.Zarzut dotyczy działek nr 431, 204/10, 204/11 obr. 9, położonych w północno-wschodniej części placu targowego. Zarzut oznaczony jest na rysunku projektu planu numerem 4.
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:
 - 1/ w części zarzutu dotyczącej braku zgody na nieuwzględnienie w projekcie planu nadbudowy zespołu „pawilonu C” (ust. 1 pkt 1) – zarzut jest bezzasadny, ponieważ w ustaleniach planu nie ma zapisu o zakazie nadbudowy istniejących obiektów kubaturowych w rejonie placu targowego,
 - 2/ w części dotyczącej braku zgody na zlikwidowanie dojazdu do „pawilonów C” od ul. Kocmyrzowskiej (ust. 1 pkt 2) - zarzut częściowo uwzględniono poprzez przedłużenie drogi serwisowej, równoległej do ul. Kocmyrzowskiej, aż do obszaru KX. Nie jest natomiast możliwe bezpośrednie włączenie się drogi wewnętrznej KX do ul. Kocmyrzowskiej. Utrzymanie tego wjazdu spowodowałoby kolizje funkcjonalne i byłoby sprzeczne z rozwiązaniami zaakceptowanymi przez instytucje uzgadniające projekt planu,

3/ ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają uprawnienia lub interes prawny właścicielki, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały przyjęte zgodnie z przepisami obowiązujących ustaw:

a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 1996 r. Nr 13 poz. 74 z późn. zm.) stanowiącej o tym, że do zadań własnych gminy należą m.in. sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska (art. 7 ust. 1 pkt 1) – a zadania te realizowane są przez gminę m.in. poprzez sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego,

b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) stanowiącej, że „Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa, sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” (art. 33) - zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie korzystania z nieruchomości,

c/ Rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 43, poz. 430), które stanowi, że:

- „droga klasy G powinna mieć powiązania z drogami nie niższej klasy niż L (wyjątkowo klasy D), (...) przy czym na drodze klasy G należy ograniczyć liczbę i częstość zjazdów przez zapewnienie dojazdu z innych dróg niższych klas (...)” (§ 9 ust. 1 pkt 4),

- „Zjazd z drogi powinien być zaprojektowany i wybudowany w sposób odpowiadający wymaganiom wynikającym z jego usytuowania i przeznaczenia, a w szczególności powinien być dostosowany do wymagań bezpieczeństwa ruchu na drodze, wymiarów gabarytowych pojazdów, dla których jest przeznaczony, oraz do wymagań ruchu pieszych.” (§ 77),

- „Wyjazd z drogi do obiektu i urządzenia obsługi uczestników ruchu i wjazd na drogę nie mogą być usytuowane w miejscach zagrażających bezpieczeństwu ruchu drogowego, w szczególności w obszarze oddziaływania skrzyżowania lub węzła.” (§ 113 ust. 7 pkt 1).

3. Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają utrzymanie merytorycznych ustaleń projektu planu w części objętej zarzutem, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie potwierdzają prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 3.

1. Odrzuca się zarzut do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru Bieńczyce – Plac Targowy, zwanego dalej „projektem planu”, wniesiony przez Pana Zbigniewa Nowińskiego, zamieszkałego w Krakowie, dotyczący:

1/ braku zgody na nieuwzględnienie w projekcie planu nadbudowy zespołu „pawilonów C”,

2/ braku zgody na zlikwidowanie dojazdu do „pawilonów C” od ul. Kocmyrzowskiej. Zarzut dotyczy działek nr 432, 204/8, 204/9 obr. 9, położonych w północno-wschodniej części placu targowego. Zarzut oznaczony jest na rysunku projektu planu numerem 5.

2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:

1/ w części dotyczącej braku zgody na nieuwzględnienie w projekcie planu nadbudowy zespołu „pawilonu C” (ust. 1 pkt 1) zarzut jest bezzasadny, ponieważ w ustaleniach planu nie ma zapisu o zakazie nadbudowy istniejących obiektów kubaturowych w rejonie placu targowego,

2/ w części dotyczącej braku zgody na zlikwidowanie dojazdu do „pawilonów C” od ul. Kocmyrzowskiej (ust. 1 pkt 2) zarzut częściowo uwzględniono poprzez przedłużenie drogi serwisowej, równoległej do ul. Kocmyrzowskiej, aż do obszaru KX. Nie jest natomiast możliwe bezpośrednie włączenie się drogi wewnętrznej KX do ul. Kocmyrzowskiej. Utrzymanie tego wjazdu spowodowałoby kolizje funkcjonalne i byłoby sprzeczne z rozwiązaniami zaakceptowanymi przez instytucje uzgadniające projekt planu,

3/ ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają uprawnienia lub interes prawny właściciela, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały przyjęte zgodnie z przepisami obowiązujących ustaw:

a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 1996 r. Nr 13 poz. 74 z późn. zm.) stanowiącej o tym, że do zadań własnych gminy należą m.in. sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska (art. 7 ust. 1 pkt 1) – a zadania te realizowane są przez gminę m.in. poprzez sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego,

b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) stanowiącej, że: „Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa, sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” (art. 33) - zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie korzystania z nieruchomości,

c/ Rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 43, poz. 430), które stanowi, że:

- „droga klasy G powinna mieć powiązania z drogami nie niższej klasy niż L (wyjątkowo klasy D), (...) przy czym na drodze klasy G należy ograniczyć liczbę i częstość zjazdów przez zapewnienie dojazdu z innych dróg niższych klas (...)” (§ 9 ust. 1 pkt 4),

- Zjazd z drogi powinien być zaprojektowany i wybudowany w sposób odpowiadający wymaganiom wynikającym z jego usytuowania i przeznaczenia, a w szczególności powinien być dostosowany do wymagań bezpieczeństwa ruchu na drodze, wymiarów gabarytowych pojazdów, dla których jest przeznaczony, oraz do wymagań ruchu pieszych (§ 77),

- Wyjazd z drogi do obiektu i urządzenia obsługi uczestników ruchu i wjazd na drogę nie mogą być usytuowane w miejscach zagrażających bezpieczeństwu ruchu drogowego, w szczególności w obszarze oddziaływania skrzyżowania lub węzła (§ 113 ust. 7 pkt 1).
- 3. Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają utrzymanie merytorycznych ustaleń projektu planu w części objętej zarzutem, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie potwierdzają prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 4.

1. Odrzuca się zarzut do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru Bieńczyce – Plac Targowy, zwanego dalej „projektem planu”, wniesiony przez Pana Leszka Worwagę, zamieszkałego w Wawrzeńczycach, dotyczący:
 - 1/ braku zgody na nieuwzględnienie w projekcie planu nadbudowy zespołu „pawilonów C”,
 - 2/ braku zgody na zlikwidowanie dojazdu do „pawilonów C” od ul. Kocmyrzowskiej.Zarzut dotyczy działek nr 434, 204/5 obr. 9, położonych w północno-wschodniej części placu targowego. Zarzut oznaczony jest na rysunku projektu planu numerem 6.
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:
 - 1/ w części dotyczącej braku zgody na nieuwzględnienie w projekcie planu nadbudowy zespołu „pawilonu C” (ust. 1 pkt 1) zarzut jest bezzasadny, ponieważ w ustaleniach planu nie ma zapisu o zakazie nadbudowy istniejących obiektów kubaturowych w rejonie placu targowego,
 - 2/ w części dotyczącej braku zgody na zlikwidowanie dojazdu do „pawilonów C” od ul. Kocmyrzowskiej (ust. 1 pkt 2) zarzut częściowo uwzględniono poprzez przedłużenie drogi serwisowej, równoległej do ul. Kocmyrzowskiej, aż do obszaru KX. Nie jest natomiast możliwe bezpośrednie włączenie się drogi wewnętrznej KX do ul. Kocmyrzowskiej. Utrzymanie tego wjazdu spowodowałoby kolizje funkcjonalne i byłoby sprzeczne z rozwiązaniami zaakceptowanymi przez instytucje uzgadniające projekt planu,
 - 3/ ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają uprawnienia lub interes prawny właściciela, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały przyjęte zgodnie z przepisami obowiązujących ustaw:
 - a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późn. zm.) stanowiącej o tym, że do zadań własnych gminy należą m.in. sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska (art. 7 ust. 1 pkt 1) – a zadania te realizowane są przez gminę m.in. poprzez sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego,

- b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) stanowiącej, że „Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa, sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” (art. 33) - zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie korzystania z nieruchomości,
- c/ Rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 43, poz. 430), które stanowi, że:
- „droga klasy G powinna mieć powiązania z drogami nie niższej klasy niż L (wyjątkowo klasy D), (...) przy czym na drodze klasy G należy ograniczyć liczbę i częstość zjazdów przez zapewnienie dojazdu z innych dróg niższych klas (...)”. (§ 9 ust. 1 pkt 4),
 - Zjazd z drogi powinien być zaprojektowany i wybudowany w sposób odpowiadający wymaganiom wynikającym z jego usytuowania i przeznaczenia, a w szczególności powinien być dostosowany do wymagań bezpieczeństwa ruchu na drodze, wymiarów gabarytowych pojazdów, dla których jest przeznaczony, oraz do wymagań ruchu pieszych. (§ 77),
 - Wyjazd z drogi do obiektu i urządzenia obsługi uczestników ruchu i wjazd na drogę nie mogą być usytuowane w miejscach zagrażających bezpieczeństwu ruchu drogowego, w szczególności w obszarze oddziaływania skrzyżowania lub węzła (§ 113 ust. 7 pkt 1).
3. Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają utrzymanie merytorycznych ustaleń projektu planu w części objętej zarzutem, zaś określone w pkt 3) przepisy ustaw jednoznacznie potwierdzają prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 5.

1. Odrzuca się zarzut do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru Bieńczyce – Plac Targowy, zwanego dalej „projektem planu”, wniesiony przez Panią Jadwigę Kotnis, zamieszkałą w Krakowie, dotyczący:
- 1/ braku zgody na nieuwzględnienie w projekcie planu nadbudowy zespołu „pawilonów C”,
 - 2/ braku zgody na zlikwidowanie dojazdu do „pawilonów C” od ul. Kocmyrzowskiej.
- Zarzut dotyczy działek nr 433, 204/7 obr. 9, położonych w północno-wschodniej części placu targowego. Zarzut oznaczony jest na rysunku projektu planu numerem 7.
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:
- 1/ w części dotyczącej braku zgody na nieuwzględnienie w projekcie planu nadbudowy zespołu „pawilonu C” (ust. 1 pkt 1) - zarzut jest bezzasadny, ponieważ w ustaleniach planu nie ma zapisu o zakazie nadbudowy istniejących obiektów kubaturowych w rejonie placu targowego,

- 2/ w części dotyczącej braku zgody na zlikwidowanie dojazdu do „pawilonów C” od ul. Kocmyrzowskiej (ust. 1 pkt 2) zarzut częściowo uwzględniono poprzez przedłużenie drogi serwisowej, równoległej do ul. Kocmyrzowskiej, aż do obszaru KX. Nie jest natomiast możliwe bezpośrednie włączenie się drogi wewnętrznej KX do ul. Kocmyrzowskiej. Utrzymanie tego wjazdu spowodowałoby kolizje funkcjonalne i byłoby sprzeczne z rozwiązaniami zaakceptowanymi przez instytucje uzgadniające projekt planu,
- 3/ ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają uprawnienia lub interes prawny właścicielki, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały przyjęte zgodnie z przepisami obowiązujących ustaw:
- a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późn. zm.) stanowiącej o tym, że do zadań własnych gminy należą m.in. sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska (art. 7 ust. 1 pkt 1) – a zadania te realizowane są przez gminę m.in. poprzez sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego,
 - b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) stanowiącej, że „Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa, sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” (art. 33) - zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie korzystania z nieruchomości,
 - c/ Rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 43, poz. 430), które stanowi, że:
 - „droga klasy G powinna mieć powiązania z drogami nie niższej klasy niż L (wyjątkowo klasy D), (...) przy czym na drodze klasy G należy ograniczyć liczbę i częstość zjazdów przez zapewnienie dojazdu z innych dróg niższych klas (...)” (§ 9 ust. 1 pkt 4),
 - Zjazd z drogi powinien być zaprojektowany i wybudowany w sposób odpowiadający wymaganiom wynikającym z jego usytuowania i przeznaczenia, a w szczególności powinien być dostosowany do wymagań bezpieczeństwa ruchu na drodze, wymiarów gabarytowych pojazdów, dla których jest przeznaczony, oraz do wymagań ruchu pieszych. (§ 77),
 - Wyjazd z drogi do obiektu i urządzenia obsługi uczestników ruchu i wjazd na drogę nie mogą być usytuowane w miejscach zagrażających bezpieczeństwu ruchu drogowego, w szczególności w obszarze oddziaływania skrzyżowania lub węzła (§ 113 ust. 7 pkt 1).
3. Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają utrzymanie merytorycznych ustaleń projektu planu w części objętej zarzutem, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie potwierdzają prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 6.

1. Odrzuca się zarzut do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru Bieńczyce – Plac Targowy, zwanego dalej „projektem planu”, wniesiony przez Pana Romana Widomskiego, zamieszkałego w Krakowie, dotyczący braku zgody na przeprowadzenie drogi 21 KT D(1/2) przez teren działki nr 205/4 obr. 9. Zarzut oznaczony jest na rysunku projektu planu numerem 9.
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:
 - 1/ część działki została zajęta pod projektowaną ulicę dojazdową 21 KT (D 1/2). Będzie ona niezbędnym elementem sieci komunikacyjnej dla dużego obszaru przeznaczonego pod zabudowę usługową. Z uwagi na konieczność zapewnienia prawidłowej obsługi komunikacyjnej na terenie budowlanym celowe jest utrzymanie tej ulicy,
 - 2/ ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela, sytuując przebieg drogi na części jego działki, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały przyjęte zgodnie z przepisami obowiązujących ustaw:
 - a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późn. zm.) stanowiącej o tym, że do zadań własnych gminy należą m.in. sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska (art. 7 ust. 1 pkt 1), sprawy gminnych dróg, ulic, mostów, placów (art. 7 ust. 1 pkt 2) - a zadania te realizowane są przez gminę m.in. poprzez sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego,
 - b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) stanowiącej, że:
 - „Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa, sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” (art. 33) - zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie korzystania z nieruchomości,
 - „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza:
 - 1) wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury, (...)” (art. 1 ust. 2 pkt 1) - kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,
 - W miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „linie rozgraniczające ulice, place oraz drogi publiczne wraz z urządzeniami pomocniczymi (...)” - (art. 10 ust. 1 pkt 2) oraz „tereny przeznaczone dla realizacji celów publicznych oraz linie rozgraniczające te tereny” (art. 10 ust. 1 pkt 3),
 - c/ ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (t.j. Dz. U. z 2000 r. Nr 46 poz. 543) stanowiącej, że celem publicznym w rozumieniu ustawy jest także „wydzielenie gruntów pod drogi publiczne” (art. 6 pkt 1),
 - d/ ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. Nr 14 poz. 60 z późn. zm.) stanowiącej, że rezerwacja terenów pod przyszłą budowę lub modernizację dróg następuje w planach zagospodarowania przestrzennego (art. 35 ust. 1).

3. Wykazane w pkt 1 okoliczności faktyczne uzasadniają utrzymanie merytorycznych ustaleń projektu planu w części objętej zarzutem, zaś określone w pkt 2 przepisy ustaw jednoznacznie potwierdzają prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 7.

1. Odrzuca się zarzut do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru Bieńczyce – Plac Targowy, zwanego dalej „projektem planu”, który wnieśli Państwo Elżbieta i Adam Chodźko, zamieszkali w Krakowie, dotyczący:

- 1/ braku zgody na projektowaną drogę 22 KT (D1/2) w ciągu obecnej ul. Szybkiej z wnioskiem, by zrealizowano ją jako jednokierunkowy dojazd do posesji z ograniczonym tonażem,

- 2/ braku zgody na chodniki po stronie działki 193/5,

- 3/ braku zgody na projektowaną ulicę 21 KT (D1/2), z wnioskiem, by rozwiązano ją jako sięgacz – ulicę ślepią do obsługi terenów UC.

Zarzut dotyczy działki nr 193/5 obr. 9, oznaczony jest na rysunku projektu planu numerem 11.

2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:

- 1/ południowo-zachodnia część działki nr 193/5 została zajęta pod projektowaną ulicę dojazdową 22 KT D(1/2) – ul. Szybką. W części wskazanej w ust. 1 pkt 1 i 2) zarzut częściowo uwzględniono. W wyniku wniesienia zarzutu wprowadzono korektę przebiegu ulicy dostosowaną do granicy działki, aby zminimalizować negatywne skutki jej wprowadzenia. Po korekcie linia rozgraniczająca drogi 22 KT (D1/2) narusza działkę tylko w niewielkim stopniu. Z działki nr 193/5 zostanie przeznaczony pod drogę pas terenu o długości ok. 28 m i szerokość od 1 m do 2 m, (tj. powierzchnia około 35 m²). Zmniejszono szerokość drogi 22 KT (D1/2) z 10 m do 8 m w liniach rozgraniczających (jezdni szerokości 5,0 m i 2 chodniki o szer. 1,5 m). Natomiast nie jest możliwe zrezygnowanie z chodników, gdyż przestrzeń obok jezdni jest konieczna do przeprowadzenia sieci uzbrojenia,

- 2/ zachodnia część działki nr 193/5 została zajęta pod projektowaną ulicę dojazdową 21 KT (D1/2). W części wskazanej w ust. 1 pkt 3 zarzut częściowo uwzględniono. W wyniku wniesienia zarzutu wprowadzono korektę przebiegu ulicy dostosowaną do granicy działki, aby zminimalizować negatywne skutki jej wprowadzenia. Po korekcie linia rozgraniczająca drogi 21 KT (D1/2) nie narusza działki od strony zachodniej. Natomiast nie jest możliwe rozwiązanie jej jako sięgacz, gdyż będzie ona niezbędnym elementem sieci komunikacyjnej dla dużego obszaru przeznaczonego pod zabudowę. Z uwagi na konieczność zapewnienia prawidłowej obsługi komunikacyjnej na terenie budowlanym celowe jest utrzymanie tej ulicy,

- 3/ ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela, sytuując przebieg drogi na części jego działki, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały przyjęte zgodnie z przepisami obowiązujących ustaw:

- a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późn. zm.) stanowiącej o tym, że do zadań własnych gminy należą m.in. sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska (art. 7 ust. 1 pkt 1), sprawy gminnych dróg, ulic, mostów, placów (art. 7 ust. 1 pkt 2) - a zadania te realizowane są przez gminę m.in. poprzez sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego,
- b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) stanowiącej, że:
- „Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa, sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” (art. 33) - zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie korzystania z nieruchomości,
 - „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza:
 - 1) wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury, (...)” (art. 1 ust. 2 pkt 1) - kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród 6 kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,
 - w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „linie rozgraniczające ulice, place oraz drogi publiczne wraz z urządzeniami pomocniczymi (...)” - (art. 10 ust. 1 pkt 2) oraz „tereny przeznaczone dla realizacji celów publicznych oraz linie rozgraniczające te tereny”,
- c/ ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (t.j. Dz. U. z 2000 r. Nr 46 poz. 543) stanowiącej, że celem publicznym w rozumieniu ustawy jest także „wydzielenie gruntów pod drogi publiczne” (art. 6 pkt 1),
- d/ ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. Nr 14 poz. 60 z późn. zm.) stanowiącej, że rezerwacja terenów pod przyszłą budowę lub modernizację dróg następuje w planach zagospodarowania przestrzennego (art. 35 ust. 1),
- e/ Rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 43, poz. 430), które stanowi, że: „Szerokość drogi w liniach rozgraniczających powinna zapewniać możliwość umieszczenia elementów drogi i urządzeń z nią związanych wynikających z ustalonych docelowych transportowych i innych funkcji drogi oraz uwarunkowań terenowych.” (§ 6).
3. Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają utrzymanie merytorycznych ustaleń projektu planu w części objętej zarzutem, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie potwierdzają prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 8.

1. Odrzuca się zarzut do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru Bieńczyce – Plac Targowy, zwanego dalej „projektem planu”, wniesiony przez Pana Eugeniusza Hajto, zamieszkałego w Krakowie, dotyczący braku zgody na przeznaczenie terenu działki nr 207/26 obr. 9, położonej w rejonie ulicy Kocmyrzowskiej. Zarzut oznaczony jest na rysunku projektu planu numerem 13.
2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:
 - 1/ działka nr 207/26, której właścicielem jest Pan Eugeniusz Hajto, została przeznaczona pod tereny urządzeń komunikacji 15KUp, z podstawowym przeznaczeniem terenu pod place postojowe i parkingi wielopoziomowe. Na terenie urządzeń komunikacji nie przewiduje się żadnych obiektów kubaturowych poza istniejącą stacją trafo. W obecnie obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa (uchwała Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994 r.) działki te znajdują się w Obszarze Usług Komercyjnych. Realizacja odpowiedniego zaplecza parkingowego jest jednak niezbędna dla prawidłowego funkcjonowania sąsiednich terenów usługowych, dlatego celowe jest utrzymanie takiego przeznaczenia terenu.
 - 2/ ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny właściciela, przeznaczając jego działkę pod tereny urządzeń komunikacji, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały przyjęte zgodnie z przepisami obowiązujących ustaw:
 - a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 1996 r. Nr 13 poz. 74 z późn. zm.) stanowiącej o tym, że do zadań własnych gminy należą m.in. sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska (art. 7 ust. 1 pkt 1) – a zadania te realizowane są przez gminę m.in. poprzez sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego,
 - b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) stanowiącej, że:
 - „Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa, sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” (art. 33) - zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie korzystania z nieruchomości,
 - „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza:
 - 1) wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury, (...)” (art. 1 ust. 2 pkt 1) - kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród sześciu kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,
 - w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „szczególne warunki zagospodarowania terenów, w tym zakaz zabudowy (...)” (art. 10 ust. 1 pkt 8),

3. Wykazane w pkt 1 okoliczności faktyczne uzasadniają utrzymanie merytorycznych ustaleń projektu planu w części objętej zarzutem, zaś określone w pkt 2 przepisy ustaw jednoznacznie potwierdzają prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 9.

1. Odrzuca się zarzut do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru Bieńczyce – Plac Targowy, zwanego dalej „projektem planu”, wniesiony przez Powszechną Agencję Handlową Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie, dotyczący:

- 1/ braku zgody na przeznaczenie działki nr 204/4 pod drogę 21 KT (D 1/2) z wnioskiem o utrzymanie charakteru inwestycyjnego działki i przeznaczenie jej na cele usług komercyjnych,
- 2/ braku zgody na przeznaczenie terenu działki nr 204/26 jako terenu bez możliwości budowy nowych obiektów komercyjnych z wnioskiem o ustalenie zapisu UC z możliwością posadowienia obiektu kubaturowego.

Zarzut dotyczy działki nr 204/4 i 204/26 obr. 9, oznaczony jest na rysunku projektu planu numerem 17.

2. Odrzucenie zarzutu uzasadnia się następującymi względami:

- 1/ działka nr 204/4, która w projekcie planu została przeznaczona pod drogę 21 KT (D 1/2), ma szerokość ok. 14 m i długość ok. 88 m, w obecnie obowiązującym miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa (uchwała Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994 r.) położona jest w Obszarze Usług Komercyjnych. Obecnie znajduje się tam jezdnia asfaltowa z miejscami parkingowymi, chodniki oraz uzbrojenie. Jest ona użytkowana jako droga dojazdowa do obiektów handlowych mieszczących się na terenie przyległym do placu targowego, oznaczonym w projekcie planu symbolem 03UC. Ulica dojazdowa 21 KT (D 1/2) będzie niezbędnym elementem układu komunikacyjnego dla dużego obszaru przeznaczonego pod zabudowę i dlatego celowe jest utrzymanie tej ulicy. W części opisanej w ust. 1 pkt 1 zarzut odrzucono z uwagi na konieczność zapewnienia prawidłowej obsługi komunikacyjnej dla terenów usługowych i budowlanych,
- 2/ na terenie działki nr 204/26 znajduje się plac targowy. Wydział Ochrony Zabytków Urzędu Miasta Krakowa sugerował, aby zabudowę placu ograniczyć do pawilonów handlowych lub kiosków zgrupowanych w jednym zespole, jako ciąg otaczający plac od strony północnej (tj. od Bieńczyce) oraz od strony zachodniej (tj. od strony Szkoły Gastronomicznej). Reszta placu powinna zostać przestrzenią otwartą, zagospodarowaną stoiskami i straganami. Biorąc pod uwagę charakter miejsca i jego funkcję, którą pełni już od dziesiątków lat, będzie to kontynuacją tradycji. Lokalizowanie nowych, dużych kubaturowych obiektów handlowych nie jest celowe. W związku z tym odrzucono również część zarzutu zawartą w ust. 1 pkt 2).

- 3/ ustalenia projektu planu, mimo iż naruszają interes prawny wieczystego użytkownika, przeznaczając jego działki pod tereny miejskiej zieleni publicznej, nie powodują naruszenia prawa, gdyż zostały przyjęte zgodnie z przepisami obowiązujących ustaw:
- a/ ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późn. zm.) stanowiącej o tym, że do zadań własnych gminy należą m.in. sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska (art. 7 ust. 1 pkt 1) – a zadania te realizowane są przez gminę m.in. poprzez sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego,
 - b/ ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) stanowiącej, że:
 - „Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa, sposób wykonywania prawa własności nieruchomości” (art. 33) - zatem mogą spowodować ograniczenia w sposobie korzystania z nieruchomości,
 - „W zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza:
 - 1) wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury, (...)” (art. 1 ust. 2 pkt 1) - kryterium ładu przestrzennego ustawa wymienia w pierwszej kolejności spośród sześciu kryteriów zagospodarowania przestrzennego terenów,
 - w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się w zależności od potrzeb „szczególne warunki zagospodarowania terenów, w tym zakaz zabudowy (...)” (art. 10 ust. 1 pkt 8),
3. Wykazane w pkt 1 i 2 okoliczności faktyczne uzasadniają utrzymanie merytorycznych ustaleń projektu planu w części objętej zarzutem, zaś określone w pkt 3 przepisy ustaw jednoznacznie potwierdzają prawo gminy do takiego rozstrzygnięcia, w związku z czym odrzucenie zarzutu jest decyzją uzasadnioną faktycznie i prawnie.

§ 10.

Zobowiązuje się Zarząd Miasta Krakowa do doręczenia zainteresowanym kopii (wyciągu) niniejszej uchwały wraz z pouczeniem o dopuszczalności wniesienia skargi do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

§ 11.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady

Stanisław HANDZLIK